

[Lars P. Jønsen.]

mening forbedringer af både valutalovent, toldlovene og varelisterne. Men jeg vil gerne understrege, at vi er ikke fuldt tilfredse med de ændringer, vi har opnået; der burde også være foretaget ændringer andre steder, og vi vil mellem anden og tredje behandling — efter de samme linjer, som vi har arbejdet efter mellem første og anden behandling, og ud fra de samme ønsker — forsøge at få gennemført ændringer, således at vi får klaret noget af det, vi kunne ønske at opnå.

Det er klart, at der i de henvendelser og hos de deputationer, som er kommet til udvalget, ikke har været enighed om lovforslagene — det har ikke gjort arbejdet lettere — og det kunne der heller ikke være, for der kan være deputationer og henvendelser, som har ønske om toldforhøjelse eller toldnedsættelse for samme vare, og der kan være deputationer og henvendelser, der ønsker en vare på bunden liste, mens andre ønsker den samme vare bibeholdt på friliste. Der er forskellige opfattelser, og det har gjort billedet noget mere kompliceret.

Det er lige så klart, at industriens, erhvervenes ønsker om, skal vi sige en overgangsbeskyttelse har været forskellige, og de må være forskellige, disse ønsker. En industri har måske brug for og ønsker told i overgangsårene, en anden industri har måske mere brug for og ønsker, at en vare skal blive på den bundne liste, og har ikke så megen interesse i told. Vi må også huske, at der er forskellige ting, der gør sig gældende, når industrien vurderer, hvilke beskyttelsesformer den har brug for.

Vi må gøre os klart, at man kan diskutere, om det er rigtigt eller ej, at det princip er nedfældet i lovgivningen — vi har bøjet os derfor — at aftrapningen i henhold til konventionen af de varer, der føres fra bunden liste, finder sted ikke alene over for de syv lande, som er med i frihandels-sammenslutningen, men også over for OEEC-landene og dollarområdet. Det giver straks en helt anden problemstilling, når man skal tage stilling til, om en vare skal på bunden liste eller ej.

Derimod er det anderledes med tolden. Told afvikles i henhold til konventionen kun over for de syv inden for frihandels-

området, men bliver stående over for den øvrige verden, i hvert fald indtil der har fundet en forhandling sted mellem de seks og de syv, og ingen ved noget om, hvornår det sker. Jeg vil gerne sige, at fordi en vare kommer på bunden liste, er det ikke vor opfattelse, at den skal have toldnedsættelse eller mangle toldforhøjelse; jeg skal senere gøre et par bemærkninger om dette. Jeg mener, at det er et ret principielt spørgsmål, og vi har også arbejdet med det i udvalget, idet vi mener, at de varer, der bliver på den bundne liste eller bliver ført tilbage til den, er ømtålige varer.

Jeg vil nævne et par eksempler på varer, der har behov for forskellig beskyttelse, for ligesom med et billede at give udtryk for min tankegang. Vi har det store problem, som er rejst af Dansk Arbejdsmands Forbund, om vinylgulvene, de nye plastsubstanser, der bruges til gulve. Før var disse varer på bunden liste med en toldprocent på 7½; nu var de foreslået opført på bunden liste med samme toldprocent, 7½. Hvis man nu skal vurdere, hvilken form for beskyttelse denne industri skal have i overgangsårene, må man gøre op, hvilken beskyttelse der vil virke stærkest for denne industri. Det viste sig, at produktionen herhjemme har været 500 000 m², og importen har været 400 000 m², omtrent det samme som produktionen. I henhold til konventionen skal vi øge denne import med 20 pct., og det vil reelt sige, at denne forøgelse med 20 pct. omtrent vil give fri import. Derfor vil det ikke have så forfærdelig megen betydning for denne industri, om dens varer bliver på den bundne liste, fordi selve den forøgelse, vi er tvunget til i henhold til konventionen, vil betyde, at den bundne liste med en import af den størrelse ikke giver denne industri nogen beskyttelse. Derimod vil det være rigtigt — og det er også sket i erkendelse af, at den har brug for en beskyttelse — at man i stedet hæver tolden, og det er sket for nogle varegrupper vedkommende fra de 7½ til 12½ pct.

Må jeg nævne en anden varegruppe, som har, om jeg så må sige, det modsatte behov. For rutebilers vedkommende har der næsten ingen import været, og derfor vil den 20 pct.s forøgelse af bevillingsudstedelsen, som vi er forpligtet til, ikke betyde så farlig stor forøgelse af importen. Derfor kan denne